

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1C/143/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712203562
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2712203562.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, Česká republika, IČO: 000 013 50, zastúpený usadeným euroadvokátom: Mgr. Peter Olejár, so sídlom Mikulášska 29, 811 01 Bratislava proti žalovaným v 1. rade: O. R., nar. XX.X.XXXX, O. XXX, XXX XX G., štátny občan SR, v 2. rade: O. R., nar. XX.X.XXXX, O. XXX, XXX XX G., štátny občan SR o zaplatenie sumy 550,- Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 550,- Kč s úrokom z omeškania zo sumy 550,- Kč

- vo výške 9,25 % ročne od 29.3.2009 do 30.6.2009

- vo výške 8,5 % ročne od 1.7.2009 do 31.12.2009

- vo výške 8 % ročne od 1.1.2010 do 30.6.2010

- vo výške 7,75 % ročne od 1.7.2010 do 28.6.2012

- vo výške 7,50 % ročne od 29.6.2012 do zaplatenia,

všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania n e p r i z n á v a.

Súd žalovaným náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 14.5.2012 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 144.931,22 Kč, kapitalizovaný úrok v sume 51.259,87 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania v sume 45.789,85 Kč, úrok 10,9 % ročne zo sumy 142.681,22 Kč od 15.3.2012 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania zo sumy 144.931,22 Kč od 15.3.2012 do zaplatenia vo výške 7,75 % ročne a náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že na základe Zmluvy o úvere č. 002353521R (úverový účet vedený pod číslom 225667500) zo dňa 11.1.2007 poskytol žalobca žalovaným úver spísaný vo forme úverového limitu v sume 200.000,- Kč. Žalovaní uvedený úver čerpali dňa 11.1.2007 bankovým prevodom v sume 200.000,- Kč z Úverového účtu na bežný

účet 226925639/0300. Za poskytnutie úveru žalobca účtoval žalovaným poplatok v sume 2.000,-Kč. Žalovaní boli povinní splácať predmetný úver v 60 anuitných splátkach vo výške 4.346,-Kč, splatných k 15. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.2.2007 a posledná 15.1.2012. Úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 10,9 % ročne. Za každý aj začatý mesiac bude žalovaným účtovaný poplatok za správu úveru v sume 30,- Kč. Ročná percentuálna sadzba nákladov úveru bola v zmluve uvedená 14,69 % p.a. Súčasne s dohodnutým úverom bola s žalovanými uzatvorená i zmluva o poistení neschopnosti splácať úver s mesačným poistením 215,- Kč. Dodatkom k hore uvedenej zmluve zo dňa 27.11.2008 sa účastníci zmluvy dohodli, že úver bude splácaný v 39 mesačných anuitných splatných po 4346,- Kč, pričom prvá splátka bude splatná 28.1.2009 a posledná 28.3.2012. Ročná percentuálna sadzba nákladov úveru bola v dodatku zmluve uvedená 15,48 % p.a. Žalovaní riadne a včas nesplácali poskytnutý úver, a preto žalobca dňa 28.3.2009 oznámil, že bol zosplatnený celý úver.

Podaním žalobcu zo dňa 22.11.2012 doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.11.2012 žalobca oznámil, že berie podanú žalobu čiastočne späť, a to v časti zmluvného úroku z omeškania vo výške 45.789,85 Kč a zmluvného úroku vo výške 7,75 % ročne za obdobie od 15.3.2012 do zaplatenia späť a namiesto vyčísleného zmluvného úroku z omeškania a zmluvného úroku vo výške 7,75 % ročne za obdobie od 15.3.2012 do zaplatenia, požaduje úrok z omeškania v zákonnej výške z príslušnej dlžnej istiny a poplatkov odo dňa nasledujúceho po zosplatnení t.j. 29.3.2009 do zaplatenia.

Podaním žalobcu zo dňa 17.1.2013 žalobca oznámil, že opravuje svoje podanie zo dňa 22.11.2012 v časti žiadaných úrokov, kde bolo nesprávne uvedené, že žiada zmluvný úrok z omeškania. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovaným zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 196.191,09 Kč s príslušenstvom.

Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril tak, že si je vedomý, že má dlh voči banke, ale počas doby, keď bol zamestnaný v Českej republike, kedy dosahoval vyšší príjem platil splátky úveru riadne. Teraz je zamestnaný z nižším príjmom v Baniach Čáry (400,- € až 550,- €), manželka je nezamestnaná a má v starostlivosti syna.

Žalobca na podanom návrhu trval.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17. januára 2013 tak, že žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 193.941,09 Kč, 10,90 % úrok ročne zo sumy 142.681,22 Kč od 15.3.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 142.681,22 Kč vo výške 9,25% ročne od 29.3.2009 do 30.6.2009, vo výške 8,5 % ročne od 1.7.2009 do 31.12.2009, vo výške 8 % ročne od 1.1.2010 do 30.6.2010, vo výške 7,75 % ročne od 1.7.2010 do 28.6.2012, vo výške 7,50 % ročne od 29.6.2012 do zaplatenia, a náhradu trov konania advokátovi žalobcu a to trovy právneho zastúpenia v sume 500,28 eur a iné trovy v sume 463,50 eur. Súd konanie v časti týkajúcej sa sumy 45.789,85 Kč a úroku z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 144.931,22 Kč od 15.3.2012 do zaplatenia zaplatil. Vo zvyšku sumy 2.250,- Kč súd žalobu zamietol. Zároveň súd vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 101,37 eur.

Krajský súd v Trnave na základe podaného odvolania zo strany žalobcu i žalovaného v 1. rade rozsudkom č.k. 23Co/217/2013 - 132 zo dňa 8. septembra 2014 rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti o zaplatenie 550,- Kč zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvého stupňa v ostatných častiach potvrdil. V odôvodnení rozsudku dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa pokračovať v konaní, vykonať dôkazy a tieto vyhodnotiť tak, aby rozsudok obsahoval náležitosti § 157 ods. 2 O.s.p. Pre posúdenie opodstatnenosti žaloby žalobcu o zaplatenie poplatkov vo výške 550,-

Kč bude potrebné doplniť dokazovanie smerujúce k preukázaniu, či za účtované poplatky žalobcu boli žalovaným v 1. a 2. rade poskytované služby. V tomto smere je dôkazné bremeno na žalobcovi, on musí navrhnúť vykonať dokazovanie preukazujúce, že za účtované poplatky poskytoval žalovaným služby. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

S ohľadom na vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Trnave, predmetom konania zostalo rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie sumy 550,- Kč s príslušenstvom.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách pokynov Krajského súdu v Trnave, a to vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Podľa Úverovej zmluvy č. 002353521R zo dňa 11.1.2007 žalobca, ako veriteľ poskytol žalovaným, ako dlžníkom spotrebiteľský úver bez zdokladovania účelu použitia v sume 200.000,- Kč, so splatnosťou do 28.3.2012 v 39. mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 28.1.2009, úrokovou sadzbou 10,90 % ročne, mesačnou splátkou 4.346,- Kč, poplatkom za poskytnutie úveru 2.000,- Kč, s uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov 14,69 %, s poplatkom za správu úveru 30,- Kč mesačne. V súlade s Prihláškou k poisteniu zo dňa 11.1.2007 bolo medzi účastníkmi dojednané poistenie pre prípad smrti alebo plnej invalidity a pracovnej neschopnosti, s poistným vo výške 215,- Kč mesačne.

Z výsluchu žalovaného v 1. rade a žalovanej v 2. rade mal súd preukázané, že žalobca žalovaným poskytol úver v sume 200.000,- Kč, pričom uvedené finančné prostriedky boli žalovanými čerpané v plnej výške dňa 11.1.2007. Žalovaní ich použili na splatenie predchádzajúceho úveru a na živobytie.

Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 28.3.2009 veriteľ vyhlásil splatnosť úveru vzhľadom k tomu, že dlžníci si neplnili svoje záväzky vyplývajúceho z úverovej zmluvy, a to ku dňu 28.3.2009. Výzva bola žalovaným doručená dňa 6.4.2009.

Podľa historického výpisu veriteľa ku dňu 21.11.2012 predstavoval dlh istinu v sume 142.681,22 Kč, kapitalizovaný úrok 51.259,87 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania 45.789,85 Kč, poplatky v sume 2.250,-Kč.

Žalovaní celkom z úveru splatili sumu 2.027,19 Kč.

Z bodu IV. Úverovej zmluvy okrem iného vyplýva, že za správu úveru bude banka účtovať klientovi mesačne poplatok 30,- Kč za každý aj začatý mesiac. Z bodu 3 Prihlášky k poisteniu vyplýva, že poplatok za poskytnutie tejto služby bude poistník poistenému účtovať mesačne vo výške 215,- Kč.

Z písomnej špecifikácie pohľadávky poskytnutej právnym zástupcom žalobcu vyplýva, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanými zanikol ku dňu 28.3.2009. Keďže poplatok vo výške 30,- Kč za správu úveru bol odporkyní účtovaný vždy k 28. dňu v mesiaci, od dátumu poslednej platby, ktorou došlo k

vynulovaniu dlžných poplatkov (15.12.2008) do dňa zániku zmluvného vzťahu (28.3.2009) bol žalobca oprávnený účtovať žalovaným poplatok za správu úveru za 4 mesiace, t.j. poplatok spolu vo výške 120,- Kč a poplatok za poistenie za 2 mesiace, t.j. spolu 430,- Kč.

Z podania žalobcu zo dňa 30.10.2014 doručeného prostredníctvom právneho zástupcu tunajšiemu súdu dňa 3.11.2014 vyplýva, že poistenie, ktoré uzavreli žalovaní Prihláškou k poisteniu zo dňa 11.1.2007 je dobrovoľné a žalovaní sa sami rozhodli, že k nemu pristúpia. Žalovaní si vybrali variantu 1, čo predstavuje poistenie pre prípad smrti alebo plnej invalidity a poistenie pre prípad pracovnej neschopnosti. Keďže žalovaní si prestali plniť svoje zmluvné povinnosti a prestali splácať splátky na svoj úverový účet, žalobca ich v zmysle bodu 6. Prihlášky k poisteniu z poistenia odhlásil. Mesačné poplatky za poistenie vo výške 215,- Kč, ktoré sa Prihláškou zaviazali platiť, sú však do odhlásenia z poistenia povinní zaplatiť. Poplatok za správu úveru predstavuje výkon administratívnych a technických úkonov spojených so započítavaním splátok žalovaných na jednotlivé zložky dlhu. V dôsledku týchto úkonov žalobcu sú všetky splátky žalovaných započítané správne a žalobca tak môže žalovaným na ich požiadanie poskytnúť informácie o aktuálnej výške nesplatennej časti úveru, ako aj prehľad splatennej časti a jej započítania. Žalobca takisto žalovaným zasielal pravidelné výpisy z účtu. Podľa názoru žalobcu teda tento poplatok má svoj význam, je bežnou praxou všetkých bankových ústavov a má povahu odplaty za konkrétnu službu.

Podľa § 9 ods. 1 a 3 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom účastníci zmluvy môžu si zvoliť právo, ktorým sa majú spracovať ich vzájomné majetkové vzťahy, ak osobitný zákon neustanovuje inak; môžu tak urobiť i mlčky, ak nie je vzhľadom na okolnosti pochybnosť o prejavenej vôli.

Ak si účastníci spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok, ich vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom.

Podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ak účastníci nezvolia rozhodujúce právo, ich záväzkové vzťahy sa spravujú právnym poriadkom, použitie ktorého zodpovedá rozumnému usporiadaniu daného vzťahu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. b/ Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.12.2007 účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3, 4, 5 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedený v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ platiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Zmluva ďalej obsahuje oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, sankcie za porušenie zmluvy, podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, spôsob zániku záväzku zo zmluvy. Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníku, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.).

Podľa § 3 ods. 1 Nar.vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. / účinné od 1.1.2009/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa Čl. 15 bod 1. písm. a) právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv Nar. Rady č. 44/2001 vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzatvorenej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o

akejkolvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru. Podľa Čl. 16 ods.2., druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Na základe uvedeného ustanovenia súd založil svoju právomoc vo veci konať, keď sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, žalobca je podnikateľským subjektom so sídlom na území ČR, zmluva o úvere bola uzavretá na území ČR a žalovaný ako spotrebiteľ má bydlisko na území SR.

Podľa Čl. 15 bod 1. písm. a) právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv Nar. Rady č. 44/2001 vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzatvorenej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkolvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru. Podľa Čl. 16 ods.2., druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Na základe uvedeného ustanovenia súd založil svoju právomoc vo veci konať, keď sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, žalobca je podnikateľským subjektom so sídlom na území ČR, zmluva o úvere bola uzavretá na území ČR a žalovaný ako spotrebiteľ má bydlisko na území SR.

Účastníci konania si nedohodli v spotrebiteľskej zmluve rozhodné právo, a preto v zmysle § 9 ods. 1 a 3 a §10 ods. 1 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom súd záväzkový vzťah spravuje podľa Slovenského právneho poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu titulom platne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnom konaní sa jedná nepochybne o zmluvu spotrebiteľskú, keď zo zmluvných strán jednu je potrebné považovať za spotrebiteľa. Úprava spotrebiteľských vzťahov okrem Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa je zakotvená v Občianskom zákonníku a súčasťou tejto úpravy je uzákonené i kogentné pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa a teda použitie iných noriem, než noriem spotrebiteľského práva, keď posúdenie dovoľnosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti toho - ktorého dojednania pre spotrebiteľa. Normy obchodného práva sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku.

S ohľadom na rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 17. januára 2013 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 8. septembra 2014, predmetom konania zostalo rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie sumy 550,- Kč s príslušenstvom, pričom suma 550,- Kč pozostáva z poplatkov za správu úveru vo výške 120,- Kč (4 x 30,- Kč) a za poistenie vo výške 430,- Kč (2 x 215,- Kč).

Z výsledkov vykonaného dokazovania doplneného v intenciách pokynov odvolacieho súdu, prvostupňový súd dospel k záveru, že návrh žalobcu v časti o zaplatenie dlžných poplatkov za správu úveru a za poistenie voči žalovaným je dôvodný. Uvedené poplatky boli medzi účastníkmi riadne dojednané priamo v zmluvách (o úvere, o poistení), nie vo všeobecných podmienkach, resp. sadzobníkoch poplatkov. Podľa názoru súdu dohodnutý poplatok za správu úveru medzi účastníkmi vo výške 30,- Kč mesačne v danom prípade neodporuje ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zároveň na tento poplatok nie je možné aplikovať ani rozhodnutie Vrchného Krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), ktorým Krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Vyššie citované rozhodnutie sa týka poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru a tieto poplatky sú neprijateľné (resp. poplatky účtované výlučne v záujme dodávateľa). Pokiaľ ide o poplatok za správu úveru, tento nemožno chápať len ako

poplatok stanovený v záujme žalobcu, ale aj žalovaných, keďže žalobca poskytuje žalovaným službu pozostávajúcu v evidencii došlých platieb, zostatkov poskytnutého úveru a v prípade, ak žalovaní prestanú spláčať úver, aj evidenciu dlžných súm a pod. (por. Uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/121/2013-143 zo dňa 18. decembra 2013). Obdobne platí uvedené aj pokiaľ ide o poplatky za poistenie. Aj tento poplatok bol medzi účastníkmi riadne dojednaný v Prihláške k poisteniu zo dňa 11.1.2007. Išlo o dobrovoľné poistenie pre prípad smrti alebo plnej invalidity a poistenie pre prípad pracovnej neschopnosti, pričom žalovaní sa sami rozhodli, že k nemu pristúpia. Z hore uvedených dôvodov bolo potom možné považovať za riadne dohodnuté a správne uplatnené poplatky za vedenie účtu vo výške 30,- Kč mesačne a poplatky za poistenie vo výške 215,- Kč mesačne.

Súd priznal žalobcovi zaplatenie dlžných poplatkov v celkovej sume 550,- Kč (poplatok za správu úveru za 4 mesiace, t.j. vo výške 4 x 30,- Kč = 120,- Kč a poplatok za poistenie za 2 mesiace, t.j. vo výške 2 x 215,- Kč = 430,- Kč), na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaných. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa uplatneného v žalobe, lebo žalovaní sú naďalej v omeškaní a uplatnená výška úroku je v súlade so zákonom a vykonávacím predpisom (pre obdobie od 29.3.2009 je úrok z omeškania 9,5 %, pre obdobie od 1.7.2009 je úrok z omeškania 9 %, pre obdobie od 1.1.2010 je úrok z omeškania 9 %, pre obdobie od 1.7.2010 je úrok z omeškania 9 % a pre obdobie od 29.6.2012 je úrok z omeškania 9 %). Žalobca žiada žalobou nižší úrok z omeškania, ako mu prináleží, ale súd vychádzajúc zo skutočnosti, že nemôže prekročiť žalobný návrh priznal úrok z omeškania tak, ako ho žalobca uplatnil.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaný v 1. rade v konaní opakovane žiadal o splácanie dlžnej sumy v splátkach. Súd v tejto súvislosti poukazuje i na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/217/2013 - 132 zo dňa 8. septembra 2014, vydaného v danom konaní, s ktorým sa tunajší súd plne stotožňuje. Povoľiť zaplatenie dlžnej sumy v splátkach súdu umožňuje citované ust. § 160 O.s.p. v prípade, ak žalovaný preukáže skutočnosť, že sa ocitol v nepriaznivej finančnej situácii. Súd však tiež musí prihliadať k tomu, aby nedošlo k znevýhodneniu žalobcu tým, že sa žalovanému umožní dlh spláčať v neprímerane dlhej dobe. S ohľadom i na výšku plnenia priznaného žalobcovi rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17. januára 2013 a výšku žalovaným navrhovanej splátky (1.000,- Kč) by povolenie spláčať dlh v splátkach nebolo v súlade so súdnou praxou, ktorá vyžaduje, aby bol dlh povolený spláčať v splátkach rozložený tak, aby pri riadnom plnení po splátkach zanikol najneskôr do 36 mesiacov od právoplatného rozhodnutia súdu. S ohľadom na uvedené nebolo možné poskytnúť žalovaným takúto výhodu na úkor žalobcu.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Súd rozhodol o náhrade trov prvostupňového konania s použitím ust. § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobca si síce uplatnil náhradu trov konania, avšak žiadne trovy prvostupňového konania nevyčísľil. Súd výzvou zo dňa 26.2.2015, doručenou právnomu zástupcovi žalobcu dňa 6.3.2015, vyzval žalobcu na vyčíslenie trov konania. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 16.3.2015 vyčísľil len trovy odvolacieho konania, žiadne trovy prvostupňového konania nevyčísľil, pričom mu muselo byť zrejmé, že súd bude vo veci rozhodovať, keďže dňa 2.3.2015 bolo na úradnej tabuli tunajšieho súdu vyvesené oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku. Trovy právneho zastúpenia nevyčísľil ani v zmysle ustanovenia § 151 O.s.p. do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia vo veci. Z obsahu spisu iné trovy prvostupňového konania žalobcovi nevyplývajú. Súd vo výroku vyhláseného rozhodnutia rozhodol o priznaní náhrady trov prvostupňového konania žalobcovi tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku s tým, že žalobca bol v prvostupňovom konaní po odvolacom konaní úspešným účastníkom v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 550,- Kč, súd uložil povinnosť žalovaným sumu 550,- Kč s príslušenstvom zaplatiť žalobcovi. S použitím ustanovenia § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Vzhľadom k tomu, že žalobca nevyčísľil trovy konania a z obsahu spisu iné trovy nevyplývajú, súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania žalobcovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a v písomnom vyhotovení rozsudku žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania po odvolacom konaní nepriznal.

V rámci konania na súde prvého stupňa pred podaním odvolania žalobcom boli žalobcovi priznané ním navrhnuté a vyčíslené dovtedy vzniknuté trovy konania v rozsudku zo dňa 17. januára 2013, v ktorej časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2013.

Žalobca navrhol priznať náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 16,50 eur a vyčíslených trov právneho zastúpenia vo výške 29,30 eur (jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur, 1 x režijný paušál vo výške 7,81 eur a 20 % DPH).

Odvolanie žalobcu smerovalo voči výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd žalobu vo zvyšku sumy 2.250,- Kč zamietol. Krajský súd v Trnave na základe podaného odvolania rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti o zaplatenie 550,- Kč zrušil a v ostatných častiach potvrdil. Miera úspechu žalobcu v odvolacom konaní predstavuje 24,44 % (úspech v sume 550,- Kč) a u žalovaných 75,56 % (úspech v sume 1.700,- Kč), t.j. žalovaní mali v odvolacom konaní čistý úspech vo výške 51,12 %. Súd preto rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešným žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože títo na jej priznanie návrh nepodali (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.).